Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26020
Copyright: Admont, Benediktinerstift

alis circũ uelat. ⁊ cibo assiduo recreat. Et si talia exer-
cere uoluerit. quanto magis decet ut ea explean hominis.
Elemosinis redimite uos a peccatorum penarũ periculo. quia bo
na est elemosina cũ iejunio. Hec a morte liberat. ⁊ hec
peccata purgat. ⁊ in tenebras ire ñ patitur. sed uita eterna p
ea dabit. Habita quippe plena opibus bonis ⁊ elemosinis
ad uitam resus[citat]. erat uiduis flentibus ⁊ orphanis. Cũ. ii.
uestes ostendent quas illis faciebat. mox ea petrus uite
restituebat. In kmi quantũ elemosine ualent. ñ solũ. ii.
a morte aie liberant. sed ⁊ a morte corpis suscitant. Toby
as quia quadriennio lumen oculorum amiserat. per elemosinas ⁊
iejunia angelo uisitante recepit. Legitur de quadam the
lonario quod numquam elemosinam prbuerit alicui paupe-
lo. Quadam die duo pauperes inter se ferrent quinta bona al
lu ⁊ illi eis impendissent. ille vero thelonarii quinus dimissi
mus numquam aliquid boni eis exhibuisset. unde illorum incultu.
quod ad presens elemosinam a beo acceptus sit. Cum duo uniquique
put habuit deposuisset. si a beo saltem minimum quod acci
pet. ille prun ad domum thelonarii cucurrit. elemosi
nam importunis uocibus petiit. Cui hora panis a ministris
mise imponebatur. Cumque thelonarii furore repletus circum
spiceret. si forte lignum uel lapis se furenti offerret. quod in fa
cie uociferantis iactaret. pura cuneum arripuit. in ora
clamantis pauperis piecit. Quem ille amplectitur. letus ad so
cios regditur. cuneum demonstrat. quem se a beo accepisse
memorat. Non multo post idem thelonarii in grauem infir-
mitate tactus. ⁊ ad extrema ductus. Ad quem mox demones
uenerunt. cuncta ei male gesta eo uidente recensuerunt.
Cumque ⁊ angeli adessent ⁊ ab eis custode bona ei require